

Bruksela, 15 września 2025 r.
(OR. en)

12822/25

IXIM 194
JAI 1245
ENFOPOL 323
CRIMORG 167
JAIEX 99
AVIATION 119
DATAPROTECT 216
COREE 1

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	15 września 2025 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2025) 490 final
Dotyczy:	Zalecenie DECYZJA RADY upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji w sprawie zawarcia między Unią Europejską a Republiką Korei umowy o przekazywaniu z Unii Europejskiej do Republiki Korei danych dotyczących przelotu pasażera w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2025) 490 final.

Załącznik: COM(2025) 490 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 15.9.2025 r.
COM(2025) 490 final

Zalecenie

DECYZJA RADY

**upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji w sprawie zawarcia między Unią Europejską
a Republiką Korei umowy o przekazywaniu z Unii Europejskiej do Republiki Korei
danych dotyczących przelotu pasażera w celu zapobiegania przestępstwom
terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań
przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Wzmocnienie współpracy międzynarodowej w zakresie egzekwowania prawa, w tym wymiany informacji, jest kluczowe, aby przeciwdziałać zagrożeniom stwarzanym przez terroryzm i poważną przestępczość transgraniczną. Najnowsze sprawozdanie z oceny zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością (SOCTA) opublikowane przez Europol¹ przedstawia międzynarodowy wymiar działalności najpoważniejszych organizacji przestępczych. Ponadto w najnowszym sprawozdaniu Europolu dotyczącym sytuacji i tendencji w dziedzinie terroryzmu w UE² podkreślono nie tylko bezpośrednie powiązania między podróżami międzynarodowymi a organizacją działalności terrorystycznej i poważnej przestępczości, lecz także znaczenie, jakie skuteczne wykrywanie i ściganie innych poważnych przestępstw oraz prowadzenie dochodzeń w ich sprawie ma dla zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i ich zwalczania.

Przez gromadzenie i analizowanie danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) organy mogą pozyskać istotne informacje umożliwiające wykrywanie podejrzanych wzorców podróżowania i zidentyfikowanie w szczególności tych współników przestępców i terrorystów, którzy nie byli wcześniej znani organom ścigania. Dane PNR obejmują informacje, które pasażerowie dostarczają, a przewoźnicy lotniczy gromadzą i przechowują do celów handlowych w systemach rezerwacji i odpraw pasażerskich. Treść danych PNR różni się w zależności od tego, jakie informacje podano przy rezerwacji i przy odprawie i może obejmować na przykład datę i pełną trasę podróży pasażera lub grupy pasażerów podróżujących razem, dane kontaktowe, takie jak adres i numer telefonu, informacje o płatności, numery miejsc i informacje o bagażu.

W związku z tym – w UE i poza nią – przetwarzanie danych PNR stało się narzędziem egzekwowania prawa stosowanym powszechnie w celu wykrywania terroryzmu i innych form poważnej przestępczości, takich jak przestępstwa związane z narkotykami, handel ludźmi i wykorzystywanie seksualne dzieci, oraz w celu zapobiegania popełnianiu takich przestępstw.

Chociaż przekazywanie danych PNR do państw trzecich oraz przetwarzanie ich przez organy jest kluczowe dla zwalczania terroryzmu i poważnej przestępczości, stanowi ono ingerencję w ochronę praw osób fizycznych w odniesieniu do ich danych osobowych. Z tego względu przekazywanie danych PNR musi mieć podstawę w prawie UE oraz musi być konieczne i proporcjonalne oraz podlegać ścisłym ograniczeniom i skutecznym zabezpieczeniom, zagwarantowanym w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w jej art. 6, 7, 8, 21, 47 i 52. Aby osiągnąć te ważne cele, konieczne jest znalezienie sprawiedliwej równowagi między uzasadnionym celem, jakim jest utrzymanie bezpieczeństwa publicznego, a prawem osób fizycznych do korzystania z ochrony ich danych osobowych i życia prywatnego.

W 2010 r. UE i Republika Korei przekształciły swoje szersze stosunki w partnerstwo strategiczne opierające się na wspólnych wartościach i interesach. Podpisana w maju 2010 r.

¹ [Ocena zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością \(SOCTA\) |Europol.](#)

² <https://www.europol.europa.eu/publications-events/main-reports/tesat-report>.

umowa ramowa między UE a Republiką Korei stanowi podstawę współpracy w głównych kwestiach politycznych i kwestiach o zasięgu globalnym. Republika Korei jest podobnie myślącym partnerem strategicznym Unii Europejskiej w walce przeciwko terroryzmowi i innym poważnym przestępstwom transgranicznym. Na forum Organizacji Narodów Zjednoczonych, G-20 i innych forach wielostronnych Unia Europejska i Republika Korei ściśle ze sobą współpracują na rzecz poprawy ram bezpieczeństwa globalnego oraz zwiększenia bezpieczeństwa obywateli.

17 grudnia 2021 r. Komisja przyjęła decyzję stwierdzającą odpowiedni stopień ochrony w odniesieniu do przekazywania danych osobowych z UE do Republiki Korei między podmiotami handlowymi³, w której to decyzji stwierdzono, że Republika Korei zapewnia stopień ochrony zasadniczo odpowiadający stopniowi ochrony zagwarantowanemu w ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych (RODO)⁴. W tym kontekście Komisja oceniła również warunki i zabezpieczenia, przy zastosowaniu których koreańskie organy publiczne, w tym organy ścigania, będą mogły mieć dostęp do danych będących w posiadaniu tych podmiotów. Mimo że ocena stopnia ochrony przedstawiona w ramach tej decyzji nie obejmuje przetwarzania danych PNR jako takiego, dostarcza ona jednak informacji potwierdzających, że w ramach prawnych Republiki Korei istnieją już fundamenty istotnych zabezpieczeń w zakresie ochrony danych, a zatem powinny one zapewnić również podstawę do uwzględnienia koniecznych odpowiednich zabezpieczeń w umowie dotyczącej PNR, w szczególności egzekwowania praw osób, których dane dotyczą, środków zaskarżenia i niezależnego nadzoru.

Od 2008 r. Republika Korei wyraźnie sygnalizowała Komisji swoje zainteresowanie rozpoczęciem negocjacji w celu zawarcia z Unią Europejską umowy dotyczącej PNR. Od sierpnia 2024 r. kontakty się nasiliły, co doprowadziło do wymiany pism i szeregu spotkań w maju i czerwcu 2025 r. W szczególności podczas spotkań Republika Korei wskazała na pilną potrzebę uzyskiwania danych PNR od przewoźników lotniczych UE – w świetle wzrostu handlu narkotykami, który może mieć związek z lotami przybywającymi z Europy.

Zgodnie z prawodawstwem Republiki Korei od 2006 r. przewoźnicy lotniczy mają obowiązek przekazywania danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) koreańskiej administracji celnej. Celem wspomnianego ustawodawstwa jest zwiększenie bezpieczeństwa Republiki Korei dzięki uzyskaniu danych PNR przed wylotem lub przylotem pasażera, co znacznie zwiększa zdolności w zakresie wydajnej i skutecznej wcześniejszej oceny ryzyka związanego z podróżą w stosunku do pasażerów. W tym kontekście Republika Korei przedstawiła również informacje zarówno na temat liczby lotów regularnych między UE i Republiką Korei (około 12 000 w 2024 r.), jak i zgodności jej prawodawstwa z normami ICAO dotyczącymi PNR.

Aby umożliwić przekazywanie danych PNR z UE do Republiki Korei w celu skutecznego zwalczania terroryzmu i innych form poważnych przestępstw międzynarodowych, konieczna jest umowa międzynarodowa, która zapewni niezbędną podstawę prawną na szczeblu UE. Przyszła umowa tego rodzaju powinna zawierać odpowiednie zabezpieczenia ochrony danych w rozumieniu art. 46 ust. 2 lit. a) ogólnego rozporządzenia o ochronie danych⁵, w tym system

³ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/254 z dnia 17 grudnia 2021 r. na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 stwierdzająca odpowiedni stopień ochrony danych osobowych przez Republikę Korei na mocy ustawy o ochronie danych osobowych (Dz.U. L 44 z 24.2.2022, s. 1).

⁴ Rozporządzenie (UE) 2016/679, Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.

⁵ Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.

niezależnego nadzoru. Przy opracowywaniu przyszłej umowy należy przestrzegać praw podstawowych i zasad uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, zwłaszcza prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego (uznanego w art. 7 Karty), prawa do ochrony danych osobowych (uznanego w art. 8 Karty) oraz prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu (uznanego w art. 47 Karty).

Priorytetem Komisji jest zatem otwarcie negocjacji z Republiką Korei, co umożliwi wyznaczonemu właściwemu organowi Korei otrzymywanie i przetwarzanie danych PNR z Unii Europejskiej, przy zachowaniu odpowiednich zabezpieczeń. Umowa taka stanowiłaby również wsparcie współpracy organów ścigania, gdyż zwiększyłaby możliwości wymiany danych PNR, jak również informacji analitycznych będących wynikiem przetwarzania PNR, między właściwymi organami Republiki Korei i państw członkowskich UE w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

W Unii Europejskiej w 2016 r. Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej przyjęły dyrektywę (UE) 2016/681 w sprawie wykorzystywania danych PNR w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania („dyrektywa w sprawie danych PNR”)⁶. Uregulowano w niej przekazywanie i przetwarzanie danych PNR w Unii Europejskiej oraz ustanowiono istotne gwarancje w zakresie ochrony praw podstawowych, w szczególności prawa do prywatności i ochrony danych osobowych. W czerwcu 2022 r., w wyroku w sprawie C-817/19⁷, Trybunał Sprawiedliwości UE (TSUE) potwierdził ważność i zgodność tej dyrektywy z Kartą praw podstawowych UE i Traktatami UE.

Jeżeli chodzi o unijną zewnętrzną politykę w zakresie PNR, Komisja po raz pierwszy określiła ogólne kierunki takiej polityki w komunikacie z 2003 r.⁸, a następnie kierunki te poddano przeglądowi w komunikacie przyjętym w 2010 r.⁹ Obecnie obowiązują trzy umowy międzynarodowe zawarte między UE a następującymi państwami trzecimi: Australią¹⁰, Stanami Zjednoczonymi¹¹ (2012 r.) i Zjednoczonym Królestwem¹² (2020 r.). Umowy te obejmują przekazywanie danych PNR z UE i ich przetwarzanie. Po negocjacjach, które były następstwem opinii 1/15 TSUE z dnia 26 lipca 2017 r.¹³, w dniu 4 października 2024 r. podpisano nową umowę dotyczącą PNR z Kanadą¹⁴. W marcu 2024 r., po uzyskaniu upoważnienia od Rady¹⁵, Komisja rozpoczęła również negocjacje ze Szwajcarią, Islandią i Norwegią. 12 czerwca 2025 r. negocjacje te doprowadziły do przedstawienia przez Komisję

⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/681 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 132).

⁷ Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 21 czerwca 2022 r., Ligue des droits humains ASBL przeciwko Conseil des ministres, C-817/19, EU:C:2022:491. Wyrok dotyczył wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożonego przez belgijski Trybunał Konstytucyjny.

⁸ COM(2003) 826 final (16.12.2003).

⁹ COM(2010) 492 final (21.09.2010).

¹⁰ Dz.U. L 186 z 14.7.2012, s. 4.

¹¹ Dz.U. L 215 z 11.8.2012, s. 5.

¹² Dz.U. L 149 z 30.4.2021, s. 710.

¹³ Opinia 1/15 (umowa UE–Kanada dotycząca PNR) z dnia 26 lipca 2017 r., EU:C:2017:592.

¹⁴ Dz.U. L, 2024/2891, 14.11.2024.

¹⁵ Decyzje Rady (UE) 2024/947, 2024/948 i 2024/988 z dnia 4 marca 2024 r.

wniosek w sprawie podpisania i zawarcia umów dotyczących PNR z Islandią¹⁶ i Norwegią¹⁷.

Na szczeblu międzynarodowym coraz więcej państw trzecich rozwija swoje zdolności w zakresie gromadzenia danych PNR od przewoźników lotniczych. Tendencję tę wzmocniły rezolucje Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (z 2017 i 2019 r.), zobowiązujące wszystkie państwa do rozwijania zdolności do gromadzenia i wykorzystywania danych PNR¹⁸, na podstawie których Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) przyjęła w 2020 r. normy i zalecane metody postępowania w zakresie PNR (SARPs) w drodze poprawki 28 do załącznika 9 do konwencji chicagowskiej, która zaczęła obowiązywać w lutym 2021 r.¹⁹

Unia, zgodnie ze swoim stanowiskiem określonym w decyzji Rady (UE) 2021/121, z zadowoleniem przyjmuje normy i zalecane metody postępowania ICAO dotyczące danych PNR, jako ustanawiające ambitne zabezpieczenia w zakresie ochrony danych, a tym samym umożliwiające poczynienie znacznych postępów na szczeblu międzynarodowym. W tej decyzji Rady nałożono jednak na państwa członkowskie wymóg zgłaszania różnic, ponieważ stwierdzono, że wymogi wynikające z prawa Unii (w tym z odpowiedniego orzecznictwa) są *bardziej rygorystyczne* niż niektóre normy ICAO oraz że przekazywanie danych z UE do państw trzecich wymaga podstawy prawnej ustanawiającej jasne i precyzyjne zasady i zabezpieczenia w odniesieniu do wykorzystywania danych PNR przez właściwe organy państwa trzeciego²⁰. Na podstawie wstępnych dyskusji na szczeblu technicznym Republika Korei poinformowała służby Komisji, że jej ramy prawne i administracyjne są zgodne z normami ICAO.

W tym kontekście, negocjowanie i zawarcie tej umowy z Republiką Korei stanowi część szerszych wysiłków Komisji na rzecz stosowania spójnego i skutecznego podejścia do przekazywania danych PNR państwom trzecim w oparciu o normy i zalecane metody postępowania ICAO dotyczące PNR oraz zgodnie z prawem Unii. O takie podejście zwróciła się również Rada w swoich konkluzjach z czerwca 2021 r.²¹

¹⁶ COM/2025/294 final; COM/2025/295 final (12.6.2025).

¹⁷ COM/2025/282 final; COM/2025/279 final (12.6.2025).

¹⁸ Rezolucja RB ONZ nr 2396 (2017): „Rada Bezpieczeństwa ONZ: [...] 12. wymaga, aby państwa członkowskie rozwijały zdolność gromadzenia, przetwarzania i analizowania – na potrzeby norm i zalecanych metod postępowania ICAO – danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR), a także zapewniały, aby dane te były dostępne dla wszystkich właściwych organów krajowych i przez nie wykorzystywane, przy pełnym poszanowaniu praw człowieka i podstawowych wolności, na potrzeby zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i związanym z nimi podróżom, ich wykrywania i prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie, [...]”. Zob. również rezolucja RB ONZ nr 2482 (2019).

¹⁹ Załącznik 9, rozdział 9, sekcja D do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym.

²⁰ Dz.U. L 37 z 3.2.2021, s. 6.

²¹ Konkluzje Rady z dnia 7 czerwca 2021 r. w sprawie przekazywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) państwom trzecim, w szczególności Australii i Stanom Zjednoczonym, do celów zwalczania terroryzmu i poważnej przestępczości, dokument Rady 9605/21 z dnia 8 czerwca 2021 r.: „Wzywa Komisję, aby stosowała spójne i skuteczne podejście w odniesieniu do przekazywania danych PNR państwom trzecim do celów zwalczania terroryzmu i poważnej przestępczości, w oparciu o opracowane przez ICAO normy i zalecane metody postępowania i zgodnie z odpowiednimi wymogami ustanowionymi na mocy prawa Unii”.

W związku z tym Komisja stara się również uwzględnić apel przewoźników lotniczych o zapewnienie większej jasności prawa i przewidywalności w odniesieniu do przekazywania państwom trzecim danych PNR²².

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Proceduralną podstawę prawną tego zalecenia stanowi art. 218 ust. 3 i 4 Traktatu o funkcjonowaniu UE.

Wniosek ma dwa główne cele i odpowiadające im dwie części: pierwszy cel dotyczy konieczności zapewnienia bezpieczeństwa publicznego za pomocą przekazywania danych PNR do Republiki Korei, a drugi – ochrony prywatności oraz innych podstawowych praw i wolności osób. Materialną podstawą prawną są zatem art. 16 ust. 2 i art. 87 ust. 2 lit. a) TFUE.

• Proporcjonalność

Określone powyżej cele Unii związane z niniejszym wnioskiem można osiągnąć jedynie przez ustanowienie ważnej podstawy prawnej na poziomie Unii w celu zapewnienia odpowiedniej ochrony praw podstawowych przy przekazywaniu danych osobowych z Unii. Postanowienia umowy ograniczają się do tego, co jest konieczne do osiągnięcia jej głównych celów i zapewniają sprawiedliwą równowagę między uzasadnionym celem utrzymania bezpieczeństwa publicznego a prawem osób fizycznych do korzystania z prawa do ochrony swoich danych osobowych i poszanowania życia prywatnego.

• Wybór instrumentu

Za pomocą ważnej podstawy prawnej zgodnie z prawem UE należy ustanowić odpowiednie zabezpieczenia wymagane w kontekście konkretnych operacji przetwarzania danych PNR otrzymywanych przez Republikę Korei od przewoźników lotniczych w ramach lotów obsługiwanych przez przewoźników lotniczych między Unią a Republiką Korei. Przedmiotowa umowa stanowi taką podstawę prawną umożliwiającą przekazywanie danych PNR.

• Prawa podstawowe

Wymiana danych PNR i ich przetwarzanie przez organy państwa trzeciego stanowią ingerencję w podstawowe prawa do prywatności i ochrony danych. Ingerencja taka jest jednak uzasadniona również dlatego, że umowa służy uzasadnionym celom, tj. zapobieganiu przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywaniu, prowadzeniu postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ściganiu. Umowa zawiera odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony przekazywanych i przetwarzanych danych osobowych, zgodnie z prawem UE, w szczególności z art. 7, 8, 47 i 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

²² Przewoźnicy lotniczy, między innymi w odpowiedzi na przeprowadzone w ramach planu działania konsultacje dotyczące wymiaru zewnętrznego polityki unijnej w zakresie PNR, zwracają uwagę na to, że coraz częściej znajdują się w sytuacji „kolizji przepisów” dwóch różnych ram regulacyjnych; plan działania dostępny jest pod adresem: <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12531-Podrozowanie-samolotem-przekazywanie-danych-dotyczacych-przelotu-pasazerow-w-UE-i-poza-nia-ocena-pl>.

3. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Unii.

DECYZJA RADY

upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji w sprawie zawarcia między Unią Europejską a Republiką Korei umowy o przekazywaniu z Unii Europejskiej do Republiki Korei danych dotyczących przelotu pasażera w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16 ust. 2 oraz art. 87 ust. 2 lit. a) w związku z art. 218 ust. 3 i 4,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Należy rozpocząć negocjacje w celu zawarcia między Unią Europejską a Republiką Korei umowy o przekazywaniu z Unii do Republiki Korei danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania.

(2) Przy opracowywaniu tej umowy należy przestrzegać praw podstawowych i zasad uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”), zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zwłaszcza prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego (uznanego w art. 7 Karty), prawa do ochrony danych osobowych (uznanego w art. 8 Karty) oraz prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu (uznanego w art. 47 Karty). Umowę należy stosować zgodnie z tymi prawami i zasadami oraz z należytym uwzględnieniem zasady proporcjonalności, zgodnie z art. 52 ust. 1 Karty.

(3) Postanowienia umowy powinny być zgodne z mającymi zastosowanie międzynarodowymi normami dotyczącymi PNR, zawartymi w załączniku 9 (Ułatwienia), rozdział 9 (System wymiany danych pasażerów), sekcja D (Dane dotyczące przelotu pasażera (PNR)) Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym²³.

(4) [Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.] ALBO [Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Irlandia powiadomiła [pismem z dnia] o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji].

²³

[Załącznik 9, rozdział 9, sekcja D do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym.](#)

(5) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana, ani jej nie stosuje.

(6) Zgodnie z art. 42 rozporządzenia (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię [xxx] w dniu [xx.xx.xxxx],

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się Komisję Europejską do prowadzenia w imieniu Unii negocjacji w sprawie zawarcia między Unią a Republiką Korei umowy o przekazywaniu z Unii do Republiki Korei danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania.

Artykuł 2

W załączniku określono wytyczne negocjacyjne.

Artykuł 3

Negocjacje prowadzi się w konsultacji z [nazwę komitetu specjalnego uzupełnia Rada].

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*